

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מובן, שאין בכוחה של שום ממשלה
לוותר על ירושלים, כי לא תתקיים
במקרה זה אף יום

ראה עמוד 11

ערב שבת קודש פ' נשא (באה"ק: בהעלותך)
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תע

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות
הו"ח ר' חיים וזוגתו מרת אסתר עדן
ומשפחתם שיחיו מלמד

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כתי"ק - פרסום ראשון

תוכן הענינים

אסא
 דער פירער פון טאן נאר פאר די פרומע-איז שין, *אסא* היינט מוזט מען
 אויף *אסא* מיט רעט. ~~יאט זיין און ענאייט~~, מען דארף טאן אויך מיר צו מקרב זיין
 די רחוקים, *אסא* זיי זיינען ניט קעגען הורה. ~~(זיי זייטען נאר) ניט~~, מען קען דעם
 עלעמענט מקרב זיין, און זיי זיינען מסוגל צו דעם, ~~אמא זיי האבען קומטעל ניט~~
~~הערען גענוגט. עס איז דארף זיין די ארבעט צו שאפען אזעלכע גרויסען, און מיט זיי~~
 צו הידען בכלל און *אסא* בפרט מיט אינדוידועלע מענטשען.

ב"ה

3 דבר מלכות

נתקיימו דברי הילקוט שמעוני / משיחת ש"פ נשא ה'תש"א

7 זמן הגאולה

אין רשיון מנשיא דורנו להפסיק ח"ו בעשיית המלאכה / פרשת השבוע באור הגאולה

10 "בזכות נשים צדקניות"

אשה ובת ישראל צריכה לדעת שבה תלוי' הנהגת הבית / תפקיד הנשים בהבאת הגאולה

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח!

ממשלה שתוותר על ירושלים לא תתקיים אף יום! / לקט מיוחד בענין שלימות הארץ

14 כתי"ק - פרסום ראשון

המעלה שבארגון על-פוליטי / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על דבריו למשלחת צאגו"י

דער הופט השפעת אויף אנדערע און יעדע מקרב זיין זיי ביסליכטיז צו קיום
 הורה ומצות-דארף זיך *אסא* ניט און *אסא* אינן פארשטיינדיקן איער ארגאנאיזאציע
 מיט אנדערע ארגאנאיזאציעס העלפען שטיצן נאך ניט אויף איער הדין, *אסא* *אסא*
~~גיטען זיך מיט די אין אין ארגאנאיזאציעס~~ און בוזאמענגוט וואלט געווען שקדליך
 פאר דער יוגענט העלפען געמינט זיך אין איערע רייטען און וואלט אויך פארקלענערט
 די הירקונג פון איער א פלאנעטיקער השפעה ארבעט.

אין געגענטייל, איר דארטם בלייבען און אומאפהיינגיקע ארגאנאיזאציע, און דארטם
 זעהן אז די הרה"ק יוגענט העלפען זיינען אנגעשלאסען זיין איערע רייטען זאלן
 צוקומען צו נאך א העכערע סדרה אין *יהדות* *אסא* *אסא*.
 אין דער זעלבער ארט דארף מען אבער אויסנוצען אלע מעגליכע מיטלען
 אויף צו הירקען אויף אנדערע קרייזען בכלל, און אויף יוגענט און קינדער
 בפרט. אזוי יעדערין נאך זיין מהות נאך, אז זיי זאלען הערען אלץ געענטע צו יהדות.

דער עהם נאמען *אסא* פארטרייט פארטרייט אין כיל פעלע דער השפעה אונד' *אסא*
 דער העלפען מורא אפילו צו קומען לערנען און *אסא* ארגאנאיזאציע *אסא*
 זענען דער השפעה און *אסא* דער העלפען און *אסא* דער פאליטישער
 פארטי פראגראם.

~~דאס האט א אומפארשטייעטע ארגאנאיזאציע די מעגליכקייט צו פארשטיידיקען~~
 אלע גענינים פון אידישקייט ון *אסא* הורה "סטאנדפונקט" ניט וויל ס'בארקעט
 צו פארטי פראגראם און *אסא* *אסא* *אסא* ניט זענען איינעם
 אומאפהיינגיק צו העלפען פארטי ער זאל ניט געהערין.

המדור מוקדש לע"ר 'שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן
 נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכם כנהנים וגוי קדוש"
 יה"ד שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכו, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770
 דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

המעלה שבארגון על-פוליטי

לפנינו צילום (מוקטן) מהגהת* כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מדבריו למשלחת צעירי אגודת ישראל שבאו לבקרו בשנת תשי"ב - על הצורך לקרב את כל עם ישראל לתורה ומצוות ללא קשר לשייכותם הפוליטית (נדפס בשיחות קודש תשי"ב (הוצאת תש"ס) ע' 416 ואילך)

להלן פענוח הצילום (הכת"י"ק בא בהדגשה):

דער רעדין פון טאָן נאָר פאַר די פרומע - איז שיין, אָבער היינט טוט מען אויף ווייט ניט גענוג מיט דעם. מען דאַרף טאָן אויך כדי צו מקרב זיין די רחוקים, ובפרט וואָס זיי זיינען ניט קעגען תורה. נאָר זיי ווייסען ניט. מען קען דעם עלעמענט מקרב זיין, און זיי זיינען מסוגל צו דעם. עס דאַרף זיין די אַרבעט צו שאַפֿען אַזעלכע גרופען, און מיט זיי צו ריידען בכלל און אויך בפרט מיט אינדעווידועלע מענטשען.

דער אופן פון דער השפעה אויף אַנדערע און דער מקרב זיין זיי ביסלעכווייז צו קיום התורה ומצוות - דאַרף זיך ניט און טאָר זיך ניט אויסדריקען אין פאַראייניקען אייער אַרגאַניזאַציע מיט אַנדערע אַרגאַניזאַציעס וועלכע שטייען נאָך ניט אויף אייער הויך בנוגע צו תורה ומצוות. אַזאַ צוזאַמענגוס וואָלט געווען שעדליך פאַר דער יוגענט וועלכע געפינט זיך אין אייערע רייען, און וואָלט אויך פאַרקלענערט די ווירקונג פון אייער פלאנמעסיקער השפעה אַרבעט.

אין געגענטליי, איר דאַרפט בלייבען אַן אומאָפּהיינגיקע אַרגאַניזאַציע, און דאַרפט זעהן אַז די חרדישע יוגענט וועלכע זיינען אַנגעשלאָסען אין אייערע רייען זאָלן צוקומען צו נאָך אַ העכערער מדרגה אין יהדות ותורה ומצוות.

אין דער זעלבער צייט דאַרף מען אָבער אויסנוצען אַלע מעגליכע מיטלען אויף צו ווירקען אויף אַנדערע קרייזען בכלל, און אויף יונגענט און קינדער בפרט. אויף יעדערין נאָך זיין מהות נאָך, אַז זיי זאָלען ווערען אַלץ נעענטער צו יהדות.

דער עצם נאָמען פאַרטיי, וואָס ד.ה. פּאָליטישע פאַרטיי, שטערט אין פיל פעלע צו דער השפעה. אסך האָבען "מורא" צו קומען לערנען אפילו אין אַזאַ אַרגאַניזאַציע איבער דער חששא אַז דאָס וועט זיי בינדען סוף סוף אויף צו דער פּאָליטישער פאַרטיי פּראָגראַם.

אַ אומפאַרטייעשע אַרגאַניזאַציע האָט אויך די מעגליכקייט צו פאַרטיידעקען אַלע ענינים פון אידישקייט פון ריינעם תורה "שטאַנדפּונקט" ניט ווייל ס'פאַדערט די פאַרטיי פּראָגראַם - און האָט אויך אַ צוטריט צו יעדען איינעם - אומאָפּהיינגיק צו וועלכער פאַרטיי ער זאָל ניט געהערין.

(* השיחה הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ב' פעמים כי אחרי פעם הא' כתב בכת"י"ק על דפי השיחה: "אינו מה שנדבר! (לבד מאיזה פרטים) באפשרי לתקן הר"ד".

נתקיימו דברי הילקוט שמעוני

ע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה • מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם" • מאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא. . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" • משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנשא"א - מוגה

לקבלת פני משיח צדקנו⁴, ועאכו"כ לאחרי ריבוי העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מאז ועד עתה, כולל ובמיוחד השלימות דארבעים שנה (לאחרי הסתלקותו) ש"קאי איניש אדעת' דרביי"⁵, "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶ - בודאי ובודאי שסיימו גם "לצחצח הכפתורים", ועומדים הכן לקבלת פני משיח צדקנו.

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו - שנת ה'תנשא"א, שסימנה מרומז בפסוק⁷ "תנשא מלכותו" (דקאי על דוד ושלמה⁸, שמלך המשיח הוא מזרעם⁹) בכל העולם כולו,

(4) ראה "היום יום" ט"ז טבת. ובכ"מ.
 (5) ע"ז ה, רע"ב.
 (6) תבוא כט, ג.
 (7) בלק כד, ז.
 (8) פרש"י עה"פ.
 (9) שהמ"צ להרמב"ם מל"ת שסב. פיה"מ ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

א. ובכל זה ניתוסף עילוי מיוחד והדגשה מיוחדת בשבת שלאחרי מ"ת, שבת פרשת נשא, בשנה זו:

ובהקדים המדובר כמ"פ שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים (נוסף על ההודעה הכללית בזמן הגמרא ש"כלו כל הקיצין"¹), דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, כפי שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בקשר ובשייכות להכרתו הידועה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"² - שבימיו (לפני עשרות שנים) סיימו כל עניני העבודה, וצריכים רק "לצחצח הכפתורים"³ ולעמוד הכן

(1) סנהדרין צ, ב.
 (2) "קול קורא" בהקריאה והקדושה דשנת תש"א-ג (אג"ש שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך.
 ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.
 (3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

והר"ת שלה "הי' תהי' שנת אראנו נפלאות", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰ – מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני¹¹: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשית לא עשית לא בשבילכם. הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא (הנה זה בא)". . ומשמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדתו בזמן מ"ת וימי התשלומין שלו, כדאיתא בספרים¹² בהרמו במאז"ל¹³ "הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס", ש"עצרת. . הוא זמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה. . דבעינן לשון אם תבעינן בעו, והוא לשון תפלה ובקשה, נמי לכס גימטריא¹⁴ קץ, היינו, שאז זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה", "קץ הימים" וקץ הימין¹⁵, ובעמדתו בשבת שלאחרי ה"קץ" דעצרת, שבת פרשת נשא, "נשא" (ר"ת שנת אראנו נפלאות) ש"בתנשא" – ה"ז הזמן הכי מוכשר להחידוש ד"תורה חדשה מאתי תצא", ו"השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה" – לא רק בלשון עתיד אלא בלשון הווה,

10) מיכה ז, טו.

11) ישע"י רמז תצט.

12) ספר מאמר מרדכי עמ"ס פסחים להרה"צ כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס).

13) פסחים סח, ב.

14) א' מאופני הלימוד בתורה, כפי שמצינו בדין נזירות שבפרשתנו ש"סתם נזירות ל' יום. . אמר קרא קדוש יהי, יהי בגימטריא תלתין הוו" (נזיר ת, א).

15) ראה אהר"ת ר"פ מקץ. ושל"פ.

ועד שברגע שלאח"ז נעשה כבר בלשון עבר, כיון ש"הנה זה בא", וכבר בא.

[והדגשה יתירה בענין זה – בעריכת התוועדות¹⁶ מיוחדת (שלא ע"ד הרגיל) דכו"כ מישראל בזמן "רעוא דרעוין", השייך ביותר לגאולה האמיתית והשלימה¹⁷ (כנ"ל סי"ב¹⁷), ובאופן של סעודה ממש, ובברכת המזון¹⁸ (אפילו על אכילה שאין בה שיעור שביעה¹⁹) על "כוס של ברכה"²⁰, שקשור עם הגאולה

16) כידוע ה"פתקא אשר משמי שמיא נחיתא" בגודל מעלתה של התוועדות חסידית, שבחכה לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל (אג"ק אדמו"ר מהור"י"צ ח"ג ע' תיג).

17) ולהעיר מהשייכות למזמור צדי"ק בתהלים (המזמור דשנה זז), שסימו וחותמו "זיהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננוה" (שתוכנו השראת השכינה במשכן, ועד לתכלית השלימות שבזה בביהמ"ק השלישי - ש"נועם" הו"ע התענוג (רעוא דרעוין), שאין למעלה ממנו, ונמשך וחודר עד למטה ב"מעשה ידינו".

17*) הערת המו"ל: בשה"ש תנשא" ח"ב ע' 593. 18) לאחרי הקדמת ניגוני רבותינו נשיאינו (נשיאי תורת החסידות שעל ידי הפצתה חוצה קא אתי מר דא מלאך משיחא) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק*, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהור"ש"ב וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** – תשעה*** ניגונים שבהם מסיימים קץ הגלות, ובאים לניגון העשירי, שירה העשירית דמלך המשיח.

19) שעז"צ בברכת כהנים שבפרשתנו (ו, כו) "ישא ה' פניו אליך", "וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה" (ברכות כ, ב. וראה לקו"ת פרשתנו כו, סע"א ואילך).

20) להעיר ש"יש אומרים שברהמ"ז טעונה כוס

(* שבי' שמוותי - "צמח" ו"צדק" (בגימטריא מנחם מענדל) הם שמוותי של המלך המשיח.

(** שבי' שמוותי - "יוסף" ו"יצחק" - קשורים עם הגאולה.

(*** ששת הניגונים של נשיאי חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר מהור"י"צ, וניגון שלוש תנועות (הבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) שנחשב לג' ניגונים (המולי).

שאלתי אותו: מה הכוונה בזה? וענה לי: מה אינך מבין, 'הרג ואל יפרוש' – מוכנים לעשות את כל הענינים, אפילו ליהרג, העיקר לא לפרוש מהכסאות... כדי להאחז בכסאות מותר להעמיד שנים וחצי מליון יהודים בסכנה, ר"ל היל"ת!

(משיחת ש"פ בהעלותך ה'תש"ל - בלתי מוגה)

מי שמך?!

. . קיבלתי לא מזמן מכתב מיהודי מניו-יורק, יהודי המונח בלימוד ואיש תמים המדבר בתמימות, שנסחב עד כדי-כך עד שמתייגע ואוסף מאמרי חז"ל שמהם אפשר להביא רא' – לפי שטותי' – שהיות וכבשו את השטחים ומכיון שחתמו "חוזה", הרי "נצח ישראל לא ישקר" ואסור להתחרט!

– מה זאת-אומרת שחתמו חוזה?! הרי זה אינו שייך להם, אלא נחלת כל עם ישראל! וכשמגיע מישוהו, יכול להיות בעל מעלות הכי גדול, ומוכר נכסים השייכים לשני, וצועק שיש לו כוונות הכי טובות (יתכן שמדמה שיש לו את הכוונות הכי טובות, ויתכן שאכן יש לו) – זה עדיין לא נותן לו בעלות ורשות למכור נכסים השייכים לשני, אפילו כשהשני הוא יחיד, ובפרט כש'השני' הם אנשים רבים, ועאכו"כ כש'השני' הם לא רק אנשים רבים בדורנו זה, אלא בכל הדורות הקודמים, החל מההבטחה בברית-בין-הבתרים שהקב"ה אמר "נתתי – כבר נתתי", כפי שמובא בכמה מפרשי חז"ל, עד שענין זה נוגע בדין למעשה בפועל, שמאז נהי' "נתתי"!

באים וחותמים על שטר, ואח"כ מתעקשים שהיות ו"לא ישקר" אזי מוכרחים להחזיק בשקר הזה, שלקחו (רוצים לקחת), רחמנא ליצלן, מעשרות דורות של בני' את השייך להם ונותנים את זה לשני, יהי' השני מי שיהי'!

אפילו המאמינים שבצד השני ישנם חסידי אה"ע (ויתכן שכן הוא) – מי שמך ל'בעל-הבית' למסור נכסים וקרקות השייכים לעשרות דורות לפניך ושיהיו שייכים לכל הדורות שלאחריך עד סוף כל הדורות!?

הקב"ה בחר בישראל מבין העמים, ובחר בארץ-ישראל מכל הארצות, וכפי שחז"ל מסיימים שהקב"ה אומר שאת הארץ שהוא בחר הוא יתן (ונתן) לאומה שהוא בחר בה, וכך זה נשאר באופן של נחלת עולם. לאחר מכן "מפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו", וכמדובר כמה פעמים, ההדגשה שבזה היא, שאפילו בשעה ש"נתרחקנו" היא "אדמתנו", וגם כשיש רחמנא-ליצלן מעמד ומצב של "חטאינו", היא "ארצנו". (משיחת אור ליום ועש"ק ויצא, יו"ד כסלו ה'תש"מ - בלתי מוגה)

מדור "מן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידניצ'ק נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר תצות היום – ה'תשס"ב
יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

ממנו, והרי לא אדרוש ממך אשכול שיתקוטט עם וואשינגטון בגלל שכונת חב"ד. אף אם הי' שואל בעצתי לא הייתי מייעץ לו נוכח התלות באמריקה מבחינה בטחונית

אם הממשלה היתה באמת איתנה בהחלטתה לא לזוז – לא היתה וואשינגטון מפעילה לחץ, אבל כאשר הגויים מרגישים בחולשה באיזו נקודה, ושאפשר ללחוץ – לוחצים...

ר' הלל זיידמן: זה חדש לגמרי בשבילי. בהיותי בארץ ישראל שוחחתי עם כמה ראשי מפלגות וכולם היו מאוחדים בדעתם בדבר ירושלים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: זה באופן רשמי, אבל למעשה זה לא כך.

ר' הלל זיידמן: דיברתי עם מנחם בגין בעת שביקר כאן באחרונה, ולא שמעתי ממנו שום דבר על זה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם הוא אינו די איתן בנדון זה. דיברתי על זה עם איש מן הצמרת בישראל, והוא בהיותו איש ישר אמר לי, שאינו מסכים איתי, ועד שהטיף לי, אם יפול ח"ו חייל אחד, והרי פקוח נפש דוחה כל התורה כולה וכו'.

ר' הלל זיידמן: הרי אפשר לברר את הדבר?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: מסופקני אם אפשר לברר. אינני מאמין אם לממשלה עצמה ברורה עמדתה בנדון זה, ויתכן שיעבור עוד זמן עד שתוברר.

ישנו יהודי שצועק ואומר כי הוא זה שיביא את השלום!

[. . .] כמדובר כמה פעמים, מסירת שטחים פוגעת מיד (לא בעוד כמה שנים) בבטחון ובפיקוח-נפש של כמה וכמה מבני-ישראל.

ואעפ"כ ישנו יהודי שנמצא בהלך-רוח כזה – צועק ואומר שהוא המנהיג של כמה וכמה מבני" והוא זה שצריכים לעשות כפי מה שנראה בעיניו, והוא הוא זה שיביא את השלום!

– לא יתכן שלום של קיימא כאשר הוא בנוי על גזל, ולא יתכן שלום של קיימא כאשר הוא בנוי על ענין שמעמיד בסכנה אפילו יהודי אחד, על-אחת-כמה-וכמה עניין שמעמיד בסכנה כמה וכמה מבני-ישראל, הי'-לא-תהי'; ולא יתכן שלום של קיימא כאשר לא קיים צד שני שאיתו ניתן לדבר.

(תרגום חפשי משיחת ל"ג בעומר ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

מוכנים אפילו ליהרג, העיקר לא לפרוש מהכסאות...

אחד כתב לי אימרה חדשה שישנה בארץ ישראל – 'הרג ואל יפרוש'... הרי ישנו הדין ד"יהרג ואל יעבור", ועכשיו יש אימרה חדשה – 'הרג ואל יפרוש'!

האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שמצינו בגמרא²¹ בנוגע לכוס של ברכה בסיום הסעודה דלעתיד לבוא²²: "ונתנין²³ לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להן איני מברך וכו', אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁴ כוס ישועות אשר ובשם ה' אקרא", "כסא²⁵ דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר²⁶ כוסי רוי', בגימטריא הכי הוי"²⁷].

ב. והמעשה הוא העיקר²⁸:

אפילו ביחיד²⁹ (שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס קפב), ועאכו"כ בשלשה שמזמנים יחד, ועאכו"כ בעשרה (ומעשרה ולמעלה אפילו אלף או ריבוא) שמזכירים השם ('נברך אלקינו') בברכת הזימון (שם סקצ"ב ס"ג).

21) ובפרט ע"פ מ"ש בזהר (ח"ב קצ"ג, רע"א) "אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין, ובלבד דידעון למאן מברכין, ודא היא ונהרו אליו כל הגוים" - כמ"ש לפנ"ז (קפט, סע"ב) שהפסוק (ישעי' ב, ב) "והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים" קאי על כוס של ברכה (וראה לקוטי לוי"צ לזח"ב ע' קלו ואילך).

22) ומעין ודוגמא לזה בזמן הזה - סעודה שלישית דשבת (ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך).

23) פסחים ק"ט, ב.

24) תהלים קטז, יג.

25) יומא עו, א.

26) תהלים כג, ה.

27) ובהמשך לזה (לאחרי תפלת ערבית, הבדלה וחלוקת כוס של ברכה) - קידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה" (סנהדרין מב, א) בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא; וסעודת מלוה מלכה - "סעודת דוד מלכא משיחא" (סידור האריז"ל במקומו. ועוד).

28) אבות פ"א מ"ז (בגימט' טוב) - שלומדים

(* "אבל מנהג העולם שלא לברך על הכוס כלל ביחיד, ונכון מנהג זה ע"ד הקבלה" (שם).

(* אולי ר"ל אותיות "ק"י - "באחרית הימים".

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מתן תורה, פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא" – מובן שההוראה למעשה בפועל שהזמן גרמא היא בהכנה (מעין ודוגמא ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה חדשה מאתי תצא".

ובפשטות – התחדשות והוספה בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להפעולה על הזולת, "העמידו תלמידים הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יכול לגלות תעלומות חכמה ולחדש שכל חדש בתורה, הן באגדות הן בגולה הן בנסתר, כפי בחי' שורש נשמתו, ומחוייב בדבר²⁹, כולל ובמיוחד – התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין ודוגמא ו"טעימה" מתורתו של משיח ("טועמי' חיים זכו³⁰"), שלכן עי"ז מזרזים וממהרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא³¹.

וכדאי ונכון ביותר שכאו"א יקבל על עצמו שנוסף על אמירת פרקי אבות ("מילי דחסידותא"³²) בכל שבת משבתות הקיץ, יוסיף וילמד בעיון משנה אחת (לכל הפחות) עם הפירושים דמפרשי המשנה, כל חד לפום שיעורא דילי'.

ויה"ר שמהדיבור וקבלת החלטה טובה בהנ"ל נבוא תיכף ומיד להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

בשבת זה.

29) תניא אגה"ק סכ"ו (קמה, א).

30) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.

31) אגה"ק דהבעש"ט - כש"ט בתחלתו.

32) ראה ב"ק ל, א.

ממשלה שתותר על ירושלים לא תתקיים אף יום!

בקשר עם המצב לאחרונה באה"ק, ובמיוחד עם חידוש הדיבורים על מסירת שטחים בעיה"ק ירושלים לשונאי ישראל היל"ת, אנו מביאים בזאת קטע נדיר ומיוחד מיחידות של ר' הלל זיידמן (שה' אז עתונאי ועסקן דתי בארה"ב) אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בתחילת חודש כסלו ה'תשכ"ח (בלתי מוגה) קטע זה פורסם לראשונה בגליון ה-300 ולרגל המצב אנו מביאים אותה שוב

ר' הלל זיידמן: הנשיא שז"ר אמר לי: אני מבין שכולם שואלים מדוע הרבי אינו בא ארצה. אני אינני שואל (אמר שז"ר והוסיף): אינני משיא עצות לרבי, במיוחד מיום שנכנסתי לשלטון. אבל דבר אחד אני כן מבקש, שהרבי יואיל לצוות על מספר חסידי ואנשי מעשה, שיעלו לירושלים העתיקה על מנת לשקם מחדש את שכונת חב"ד, מיסודו של ה"צמח צדק" ז"ל. מר משה סגל כבר השתקע שם. המרכז מטעם הממשלה לעניני ירושלים העתיקה קבל הוראות להעניק כל עזרה למטרה זו. יבואו אנשי מסחר, תעשי' ומלאכה, בכדי שהישוב בשכונה יהי נושא (את) עצמו. פוסקים שאסור לעזוב את שטחי ארץ ישראל, אבל הם עדיין אינם שלנו – כל זמן שיהודים אינם מיושבים בהם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אנו מוכנים לזה, ואף מונח כסף למטרה זו. גם מקוה אני שימצאו אנשים להגשמתה. אולם, גורלה של ירושלים העתיקה עדיין מונח בספק. מחפשים איזו נוסחה שלפ' הרובע העתיק ישאר ערבי. מובן, שאין בכוחה של שום ממשלה לוותר על ירושלים, כי לא תתקיים במקרה זה אף יום, אבל מחפשים נוסחה שלפ' ירושלים העתיקה תשאר בשלטונה של ישראל "לפנים", בעוד שלמעשה ישאר ה"סטאטוס קוו", ולא יהי מקום לישוב יהודי שם. אם הי' לליובאוויטש הרבה כסף היינו מסתכנים, אבל אין לנו, ואיך אפשר להשקיע כספים על ספק.

אשר לבית כנסת חב"ד בעיר העתיקה – עשינו לשיקומו ושיפוצו כדון (כאן סיפר לי הרבי בסיפוק רב אודות ביקורו של שז"ר בבית כנסת זה למחרת יום הולדתו), אבל שכונה שאני.

ר' הלל זיידמן: מדוע מחפשים בישראל נוסחה?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: משום שוואשינגטון מפעילה לחץ, וכמובן אי-אפשר להתעלם

וכולם יחדיו שומעים ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא", בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש, בבית המקדש ובקדש הקדשים – "מעל הכפורת אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים"³⁵.

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד, "מיד" ר"ת משה ישראל (הבעש"ט, שכשיפוצו מעינותיו חוצה קא אתי מר) דוד מלכא משיחא, וכפשוטו ממש, באופן של ממשות, למטה מעשרה טפחים, ממש ממש.

(35) סיום וחותם פרשתנו.

ו"משה (ש"קבל תורה מסיני") ואהרן (שדליק המנורה בבית המקדש) עמהם", והבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר עמהם³³, ביחד עם כל צדיקי ונשיאי ישראל וכל בני ישראל ("ועמך כולם צדיקים") בדורות שלפני-זה, ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁴, ביחד עם כל בני ישראל שבדורנו זה, נשמות בגופים ללא הפסק בינתיים,

(33) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד - פסחים קיד, סע"ב.

(34) ישע"י כו, יט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה וזכות כל משפחת זיסק שיחיו – לברכות עד בלי די

אשה ובת ישראל צריכה לדעת שבה תלוי הנהגת הבית

במתן תורה נזכרות בראשונה – ”בית יעקב – אלו הנשים” ואח”כ ”בני ישראל – אלו האנשים”. ההשפעה על האנשים תלויה בנשים, שכן האשה הישראלית היא עקרת הבית.

אשה ובת ישראל צריכה לדעת שבה תלויה הנהגת הבית, ועליה להשפיע על הבעל. למרות שאשה מצווה בכבוד בעלה, הרי כאשר ישנה ההחלטות הדרושה, באפשרותה, ובדרכי נועם ובדרכי שלום, להשיג הכל.

מובן מאליו שהנהגתה היא, צריכה להיות כראוי, וזה כבר מתפקידם של ההורים והבעל – להסביר בלשון רכה את המעשה אשר יעשון ואת המעשה אשר לא יעשון, שכן התנהגותה תהי' על פי התורה.

ואפילו ענין של הידור ולפנים משורת הדין. על בת ישראל שגדלה בבית חסידי, לדעת, שיש לקיים גם מדת חסידות ולפנים משורת הדין, שהרי הרבי רצה שילמדו חסידות גם עם נשים, שמשום כך, כתב עניני חסידות גם באידיש. ענינים אלו, שייכים איפוא גם להן.

ובפרט, כשמבקשים מהקב”ה שיתן לפנים משורת הדין, צריכים להתנהג כך, או אז יתן הקב”ה מידו המלאה והרחבה בבני חיי ומזוני רויחי, בכל מאת האחוזים, וכפי שאומרים באמריקה: ”אול-רייט”.

(משיחת חה”ש ה'תשט"ז - לקו"ש בלה"ק ח"ב ע' 266 (א: 258))

המדור מוקדש לע”נ האשה מרת **רבקה** בת הרה”ח ר’ **צבי** ע”ה – נלב”ע ביום כ”ט תמוז ה’תשס”ב יה”ר שיקוים היעוד ”הקיצו ורננו שוכני עפר” והיא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה”ח ר’ **שמואל** שי’ הרה”ח ר’ **יעקב** שי’ **שפריצער**

אין רשיון מנשיא דורנו להפסיק ח”ו בעשיית המלאכה

א. [.] הלימוד וההוראה מהסמיכות דפרשת המנורה לפרשת הנשיאים – ש”כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה”:

כאשר יהודי רואה או שומע שכו”כ מישראל עסקו בענין שהוא בבחינת חנוכת המשכן, ולדוגמא: פעולת **החינוך** (חנוכה) של יהודי (קטן בשנים או קטן בידיעות) בעניני התומ”צ, וכן הדלקת המנורה [שגם זה ענין של חינוך¹, ואדרבה, ”שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות”] **להדליק** ”נר ה’ נשמת אדם”, כל ז’ הסוגים דבני”ב, ב”נר מצוה ותורה אור”, ע”י הפצת התורה והיהדות – הרי, בראותו שהוא ”לא הי' עמהם בחנוכה”, צריך להיות אצלו **חלישות הדעת**, ”חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה”!

בסגנון אחר: ”הבינו **מדעו** (לשון דעת) להבדל לעמוד לפני ה’ לשרתו” – צ”ל באופן שכל המציאות ד”מדעו” אינה אלא בענין ד”לעמוד לפני ה’ לשרתו”, ע”י העבודה במשכן, עד כדי כך, שכאשר נעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ע”י אחרים והוא לא הי' עמהם, ”**חלשה אז דעתו**”, שנעשה אצלו חלישות בכל מציאות הדעת, מכיון שאינה אלא בשביל עבודת המשכן, ”לעמוד לפני ה’ לשרתו”; ואם לא חלשה דעתו מזה שלא הי' עמהם – הרי זו הוכחה שעדיין לא הגיע לדרגא ש”הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה’ לשרתו” (עכ”פ **בשלימות**), שזוהי כל מציאות דעתו.

ליתר ביאור: מכיון שאמרנו חז”ל² ”כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם”³, הרי, המחשבה שהוא צריך להשתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, עד כדי חלישות הדעת כשנעשה דבר מסויים ללא השתתפותו – אין בה משום גאווה.

אבל אעפ”כ, אין הכרח שהוא בעצמו ישתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, שהרי, מכיון ש”כל ישראל ערבים זה בזה”⁴, יכול הדבר להעשות ע”י אחר וכיו”ב.

ואעפ”כ, כשרואה או שומע שכו”כ מישראל עסקו בענין (של חנוכת המשכן) והוא לא הי' עמהם בחנוכה – הרי, אע”פ שהדבר לא הי' באשמתו, מכיון שהי' אנוס וכיו”ב, ויתירה מזה, שבשעה זו הי' עסוק בעבודה אחרת בעניני המשכן⁵, מ”מ, כאשר כל מציאות הדעת

1) להעיר מפי האוה”ח שם שבהדלקת המנורה ”כל יום כעושה מעשה חדש שמחנך הוא המנורה בכל הדלקה והדלקה”.
2) סנהדרין לז, סע”א – במשנה, וראה רמב”ם הל’ סנהדרין פ”ב ה”ג.
3) עני”ז נעשה מעין נדו”ד אף שהוא במשכן הכללי
4) שבועות לט, סע”א. וש”נ. רמב”ם הל’ שבועות פ”א ה”ט. פרש”י בחוקותי כו, לז.
5) ולא עוד, אלא, שיתכן שבסופו של דבר (אף שלע”ע אינו יכול לדיע זה) יתברר ש”שלך גדולה משלהם כו”.

שלו אינה אלא בשביל עבודת המשכן, "הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – לא יועילו כל ההסברים להרגיעו, שכן, בידעו שמציאות הדעת היא בשביל עבודת המשכן, הרי, העובדה שנעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ללא השתתפותו (תהי' הסיבה אשר תהי') פועלת אצלו חלישות הדעת!

ב. אמנם, בענין זה יש חילוק בין עבודת אהרן לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני): ובהקדים – דיוק הלשון "חלשה אז דעתו", שחלישות דעתו של אהרן לא היתה אלא לאחרי שנסתיימו י"ב ימים דחנוכת המשכן, כי, כל זמן שלא נסתיימה חנוכת המשכן הרי יתכן שסוכ"ס יצטווה גם הוא להשתתף בחנוכה, ורק לאחרי שנסתיימה חנוכת המשכן, ונוכה לדעת בוודאות "שלא הי' עמהם בחנוכה" – "חלשה אז דעתו".

אבל בנוגע לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני) – הרי, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, לא נסתיימה חנוכה זו, ולכן, בראותו שכו"כ מ"ש ישראל עוסקים בענין של חנוכת המשכן ללא השתתפותו – הרי, במקום שתהי' לו חלישות הדעת "כשלא הי' עמהם בחנוכה", עליו לנצל את חוזק הדעת לחפש דרכים כו' להשתתף עמהם בחנוכה, וכשיתקע מחשבתו ודעתו בחוזק (היפך הענין דחלישות הדעת לגריעותא) בודאי ימצא הדרך הנכונה להשתתף עמהם בחנוכה!

בסגנון אחר קצת: הסיבה לכך שבהשגחה פרטית ראה או שמע אודות פעולתם של כו"כ מ"ש ישראל בענין של חנוכת המשכן, היא – לא כדי שתהי' אצלו חלישות הדעת "שלא הי' עמהם בחנוכה", אלא אדרבה – כדי שילמד הרואה בעבודתו לקונו, שגם הוא צריך לעסוק בעבודה זו, ע"י ההתבוננות בדעתו (בחוזק הדעת) כיצד יכול אף הוא להשתתף עמהם בחנוכה.

היתכן שכאשר כו"כ מ"ש ישראל עוסקים בחנוכת והכנת ביהמ"ק השלישי, יעמוד מישהו מן הצד?!

ג. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה:

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה. וכמובן מההכרזה הידועה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים – "לא לתר לתשובה" לא לתר לגאולה⁷, מכיון שכבר עומדים בסיומה של העבודה, ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים"⁸, ובימינו אלו – הצחצוח האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התומ"צ, ועאכו"כ הפעולה

(6) כולל גם הפירוש הפנימי דתשובה – שאין הפי'

(7) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.

(8) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

ד"בהעלותך את הנרות" ע"י הפצת נר מצוה ותורה אור, התורה והיהדות, שתוכנה חנוכת המשכן באופן ד"שלך גדול משלהם" [.] – מודגש בה ביותר וביותר הענין דחנוכת (חינוך והכנה) בנין ביהמ"ק השלישי⁹.

ולכן, היתכן שכאשר כו"כ מ"ש ישראל עוסקים בחנוכת והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד מישהו מן הצד ולא יהי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו (ב"ב, תלמידיו וכו')?! – אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמהם בחנוכה, לקרב ולזרז את חנוכת ביהמ"ק השלישי שיבנה במהרה בימינו ובימינו.

וכאמור, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח"ו, בהדעת בחנוכה זו, אלא אדרבה – לחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ומתוך זריזות הכי גדולה, ע"ד מ"ש בנדבת המשכן "והם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר"¹⁰, "לשני בקרים הביאו כל מלאכת המשכן"¹¹, ולא פסקו מלהביא עד ש"יצו משה . . איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה גו"¹², ואילו בנדוד"ד, לא רק שאין רשיון ממש רבינו שבדורנו, נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, להפסיק ח"ו בעשיית המלאכה, אלא אדרבה, ישנו ציווי מפורש להוסיף בה ביתר שאת וביתר עוז, עד שמשלימים מלאכת החנוכה דביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשמ"ח - מוגה)

לכל יהודי ישנה הזכות לתבוע את הגאולה

ויה"ר שיקויים בפועל ה"בעל הבית דוחק" – שהקב"ה דוחק את הקץ, "קץ הימין"¹³ של הגאולה האמיתית והשלימה, שכן, כשם שבנ"י עייפים מהגלות, כך הקב"ה (כביכול) לא יכול לסבול יותר את הגלות, שהרי "עמו אנכי בצרה"¹⁴, שכינתא בגלותא¹⁵!...

שזה נותן לבנ"י יתר-חיזוק ב"אחכה לו בכל יום שיבוא", בידיעה ש"בעל הבית דוחק", והוא לבטח ידחוק את הקץ עכשיו ממש, אחת ולתמיד, ויבטל תיכף את ההעלמות והסתרים אשר נעשו רק כדי לגלות בבנ"י את העבודה של "שלהבת עולה מאלי".

ובפרט בנוגע לבנ"י בדורנו זה, לאחרי מה שעברנו בדור זה האחרון (לא תקום פעמיים כו'), כבר עשו הכל בפר"מ, ונתגלה כבר איך שכל יהודי ה"ה "שלהבת עולה מאלי", ולכל יהודי ישנה הזכות – לא רק באופן של היתר, אלא גם – לתבוע את הגאולה, שהקב"ה ידחוק את הקץ, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דוקא – תיכף ומיד ממש. (משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

- (9) ראה גם קונטרס משיחת ש"פ ויגש תשמ"ז.
- (10) ויקהל לו, ג.
- (11) שמ"ר פמ"א, ב. תנחומא תרומה ג. ועוד.
- (12) שם, ו.
- (13) דניאל בסופו.
- (14) תהלים צא, טו.
- (15) ראה מגילה כט, א.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג יד"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש